

Prædiken til Trinitatis søndag 2022.

Bjerge er der mange af. I vores bibel. Det er på Moria bjerg at Abraham består sin trosprøve ved at vise sig villig til at ofre sin søn Isak i lydighed mod Gud. Det er Sinai bjerg, at Moses får overdraget tavlerne med de ti bud. Den jødiske grundlov. Det er på Saligprisningernes bjerg, der skrånede så smukt ned mod Genesaret sø, at Jesus holder sin nok mest berømte tale. Bjergprædiken. I den prædiken giver Jesus os sin grundlov sine retningslinjer for, hvordan vi skal leve som kristne i verden. Her fra stammer mange af hans mest berømte ord. Fadervor feks. De læresætninger. Leveregler. Han har givet os. I må ikke være fordømmende overfor andre. "Hvorfor ser du splinten i din vens øje men overser bjælken i dit eget? I skal opføre jer sådan overfor andre som I gerne vil have, at de skal opføre sig overfor jer. De læresætninger må vi huske os selv på og belære vores landsmænd om i en tid, hvor vi er meget hurtige til at fælde nådesløse domme over alle andre end os selv. Hvor den bedrevidende forargelse og mistænkeliggørelsen får lov til at sprede sig som ukrudt iblandt os. Hvor vi ukritisk hænger de andre ud og råber med i de andres hadekor. Hvor bliver empatien, viljen til den dybere forståelse og tilgivelsen af? Endelig så er der Fristelsens bjerg. Som Djævelen fører Jesus med op på. Djævelen der opsøger Jesus i ørkenen, da han opholder sig der i 40 dage efter at han er blevet døbt. Fra det høje bjerg viser Djævelen Jesus alle verdens riger. "Alt dette vil jeg give dig, hvis bare du vil kaste dig ned og tilbede mig" Djævelen tilbyder Jesus at få magten over hele verden. Men Jesus afviser Djævelen. Jesus er tro mod Gud. Det er Gud Jesus vil tjene og tilbede. Fortællingen om Jesus på fristelsens bjerg kan vi læse i begyndelsen af Matthæus evangeliet. Og Matthæus evangeliet slutter så med den tekst som vi har hørt i dag. Den tekst som hører hver gang vi fejrer dåb. Det er den opstandne Jesus vi møder som nu igen befinder sig på et bjerg i Galilæa. Hans hjemegn. Her har han sat sine disciple stævne. De 11, der nu er tilbage. Til dem siger han: " Mig er givet al magt i himlen og på jorden" Det er ikke Jesus, der selv har taget magten. For han led hverken af magtskyg. Eller af magtbegær. Han havde ingen ambitioner om at tage magten over nogen. Den magt som Jesus har. Den har han fået givet. Af Gud. Hvad er det for en magt? Det er ikke den samvittighedsløse den kyniske magt.

Det er ikke den magt der tvinger, begrænser eller truer nogens frihed. Det er lige modsat. En frisættende og en livsopbyggende magt. Det er den magt, der viser sig overalt, hvor Jesus kommer og går. Som vi nu skal høre om det søndag efter søndag i den lange grønne trinitatis tid, der strækker sig fra i dag og helt frem til 1 søndag i advent. Hvor Jesus taler, helbreder, velsigner, vækker til live og siger. "Rejs dig, dine synder er dig forladt." Mødet med Jesus er hver gang mødet med Guds himmelske magt som giver liv. Nyt liv til krop og sind. "Mig er givet al magt i himlen og på jorden." Hvis de ord var blevet sagt af enhver anden ville de være en skræmmende trussel. Forestil jer, hvordan ordene ville have lydt i en diktators eller en terroristleders mund? Men når det er Kristus der siger de ord så fylder de os med glæde og håb. For hans magt som er Guds magt er kærlighedens magt. Den magt, der er den stærkeste magt i verden. Den magt, der er stærkere end alle de kræfter, der ødelægger livet. Den magt, der er stærkere end døden. Det er den magt Jesus har. Den magt som han møder os med, når vi føler os magtesløse og beder ham om at gribe ind i vores liv. Vi magter ikke alting selv. Og der ligger en stor befrielse i at det skal vi heller ikke. Magte og klare alting selv. Vi er døbt til at høre til hos ham, der kan magte det som vi ikke selv kan. Da Jesus møder sine disciple på bjerget, sender han dem afsted ud på en livsvigtig mission. De skal ikke blive oppe på bjerget i deres egen lille lukkede verden. Som kristne skal vi ikke blive i vores eget lille lukkede selskab. Vi skal som disciplene ud i verden. Ud i livet. Ud for at møde mennesker, der hvor de er. Dele alt det som Gud giver os alt det som Jesus bragte med sig ind i verden kærlighed, tilgivelse, tro, håb fællesskab og glæde med andre. På den måde vi lever vores liv på skal vi vise mennesker den nye dagsorden som Jesus satte for livet med Gud og livet med hinanden. Kærlighedens dagsorden. Vi viser vores kærlighed til Gud ved at leve i kærlighed til hinanden. Kærlighed ikke nødvendigvis som varme følelser. Kærlighed som handling. Vi skal lære at holde det som Jesus har befalet os. Kan man sætte spørgsmålstegn ved eller smyge sig udenom en befaling? Nej. En befaling er en pligt man ikke kan undskylde sig fra. For os som kristne er det en pligt at gøre som Jesus. Sætte kærligheden over alt. At give troen og håbet videre. At lindre andres nød. At følge den vej som Jesus har vist os. Leve som han har lært os. Vi ville gerne. Men vi kan ikke leve som ham. Vi svigter og vi sårer. Vi rammer ved siden af målet. Vi

kommer i tvivl. Så er det godt at Kristus er med os. At han tilgiver os igen og igen, at han viser os vej og holder os fast på, hvordan vi skal leve. Og se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende. Amen. Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed. Amen